

A napló.

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: January 23, 2020, 4:45 pm

Dénes Albert Az elámulás tanulmányom végén említést tettem arról, hogy az ember vizionárius forgatókönyveket hordoz magában, esetleg anélkül, hogy erről tudna. (Az imagináció nyelvén, kép- és élményszerűségekben tanulmányomban.) A forgatókönyvek, attól eltekintve, hogy viselkedésüknek sejtelve sincs jelenlétekről és hatásokról, nagyon jól tudnak megkérni az eseményeket, történeteket, misztikusan szövegekké válva beidéznek az eseményeket. Az illető csak csodálkozik, vagy éppen nagyon bosszús, hogy ő maga és ő maga hasonló csúszkában kerülni. Ez mondjuk az egyik eset. Más esetben az elkészítés gyökere ellenére eltérő az események milyenségére és sokkal nehezebb felismerni, hogy ugyanazon forgatókönyv alapján készültek. Az ember gondolkodik, emlékei, szándékai, örösei vannak, képek ezrei nyomulnak agyába, emellett van egy belső képábrákja is. Ha akarja, ha nem valamilyen rendeződés indul meg benne, és személynél alakul meg megfelelően a munkatelenül is rendezi ezt az állagot, amely képek, élmények, gondolatok, stb. sokaságából áll. Persze ezt a rendezést úgy kell érteni, hogy amennyiben nem tudatos, akkor inkább egy rendezetlen halmaz keletkezik, olyan amilyen ilyen módon keletkezni tud. Az elemek természetük szerint spontán elhelyezkednek valamelyest, de ezt teljes mértékben lehet tudatosan látható rendnek tekinteni. Nagy kavargás van így az emberben, és azok az imaginatív asszociációs elemek, amelyek éppen az illető ember személynél letételek meghatározott mozzanatait indítják be, mindjárt másképp látnak akkor, ha valamilyen olyannal találkozik, ami rokontermészetű az imént említett asszociációs elemekkel. Ezt egyfajta rezonanciának is lehet nevezni a metafizikai magyarázatul szolgálhat arra, például, hogy valaki mielőtt találkozik magával mindig és mindig körülhatárolt cselekvések kellésükkel. Mindez, amit leírta megfelelően vannak a személynél horoszkópban. Éppen ezért a horoszkóp jelzi azt is, hogy milyen egy személynél viszonya a saját imaginációját a szövegében körülhatárolt.

Jelen tanulmányban arról lesz szó, hogy mielőtt a naplóról az egyik leghatékonyabb lehetőséggel arra, hogy az ember feltárja a magában hordozott forgatókönyveket és a nemkívánatosakat ki tudja tisztítani vagy módosítani a helyesnek elfogadható irányba. Először a szövegét megveletrülni van szó, ez az első lépés, ha valamilyen módon a végzetésen keresztül megveletrülni, és erre teljes mértékben megfelel az eljárás. A forgatókönyvek felfejtésénél nem olyan egyszerű, mert hiába teszem fel magamnak a kérdést felvéletrülni, hogy mit is forgatok a fejemben, mert a végzetés éppen olyan felvéletrülni lesz, mint a kérdésfelvetés. El kell menni a gondolatokat alaposan kell vezetni egy értelmezési fonalat mentén, ahhoz, hogy amint a rok, abban lassan-lassan a fonalat kezdjen a problémára igazi értelme és egyben megoldási lehetősége. Ugyanis nem úgy teszem fel a kérdést, hogy lám, milyen forgatókönyveket hordozok magamban, hanem

mindig egy konkrét problémában indulok ki, azzal a gondolattal, hogy e problémának megvan a maga forgatókönyve. A személyes horoszkóp ismerete és a nehézségek metafizikai vonatkozásai tudása nagyon jól fog az ilyen értelmezésekben, mert ezek hiányában egyszer csak azon kapjuk magunkat, hogy nincs amihez kétfélek azt, amit addig leírtünk, újra és újra ugyanazt kezdjük a rólunk, nem tudunk elübbre jutni az értelmezésben. Már eleve jól, ha például Jupiter problémában indulok ki. Mit jelent ez? Azt, hogy rendelkezve az asztrológiai ismeretekkel bizonyos problémákat már eleve a Jupiternek megfelelő társaságban sorolom és ez így megadja a problémával kapcsolatos értelmezést, naplóról és alapvető karaktert, értelmezési fűvonalat. Amikor szituációkat durván félreismerek, és félreismerésem kapcsán durva baklövéseket követek el, amire persze csak utólag bredek rá, már tudom, hogy honnan fáj a szél, mert ismerem a horoszkópban lévő Jupiter helyzetét és azt is tudom, hogy az elübb említett problémák nagyrésze ide tartozik. Tudom ilyenkor tehát, hogy miről is kell naplózni. Természetesen vannak más bolygókkal, vagy horoszkópházzakkal kapcsolatos problémák, a Jupiter említése itt csak egy példa volt. Példa, azt érzékeltetném, hogy ami asztrológia és metafizika ismerete nélkül elöng nehéz lenne úgy naplózni, hogy az az eredményt hozza, amit elvárunk tőle. Világosan látni a fontos körülményekben...

Az ember vesz egy félzetet és őni kezd az újat éppen abban az időszakban érintve legfontosabb problémáit. Fogalmazza meg magát a problémát. Értse le, hogy hogyan éli ezt a problémát. Képezze úgy, hogy a probléma nem egy homogén, nem egy egynemű valami, hanem struktúrája van, felépítése és őni le, hogyan látja felépülést a problémát. Probléma meghatározza a probléma lényegi vonásait, amelyet úgy érez, hogy kimondottan a problémára jellemzőek. Keresse meg azokat a színteket, azokat az érzéseket, amelyek a problémát jellemzik és problémákkal. Képezze el azt is, hogy az most egy ilyen problémával éppen nem rendelkezőként képezze a valós élményhez, aki márpedig rendelkezik a problémával. Tájékoztadjon, olvasson utána az illető problémájának és az információk segítségével ismét a problémát le naplózni. Hasonló esetben észre, hogy az első megkérdezéshez viszonyítva mennyit alakult az értelmezése a második, a harmadik, vagy a tőbbedik naplózás során. Nem ért mindigis megtartani a probléma-centrikus magatartást, végül az egész naplózás arra jól, hogy problémákat tárjon fel, megtaláljuk a lehetséges megoldásokat, kidolgozzuk a tervet, s végül teljesen felülkerekedünk a problémákon.

Nem mindenkinek felel meg ez a lehetőség, mármint a naplózás, vagy legalábbis úgy hiszi, hogy nem felel meg, mert nem szeret őni, elfoglalt ember, nincs ideje, vagy valamilyen más okból nem igazán megy neki. Gyakran előfordul, hogy pontosan ilyen személyeknek lenne erre szükségük. Ez derül ki például a horoszkópjukból. Természetesen az erre legyint, hogy horoszkóp ide, naplózás oda, neki mennie kell, mert fontos dolgai vannak, nincs ideje, hogy egy-két, vagy két-három órát árogasson, félrend, ha feladataival éppen belefér az időbe. Aztán egy idő után az illandós ténykedéseivel kapcsolatos fontosság-tudata mintha átmenne egy kimerültség-érzésbe, mintha úgy kezdené érezni, hogy valami felülről lenyomja. Nem baj. Vitaminokat szed, erőtlenítő kiegészítőket, megkeresi magában a leghatásosabb élményeket jelmondatokat, motivációkat, indokokat és tovább rohan. Hogy meddig, nem tudhatom. Ért se. Tulajdonképpen egy bizonyos elnyugtalanító vonatkozó tudatát, vagy inkább ettől valószínűleg lemondva hordozza rejtve illandóan magában és eszeveszettül kompenzálja, ellensúlyozza a belülről áru az érzését azzal, amivel tudja. Rádámul eredményeivel henceg magának és a világnak s közben az ésszeroppanás szakadéknak peremén inog. Ha félne, mondjuk, naplózni, hogy hadd próbálja megfogalmazni, mit is gondol valójában magáról, egészen más derengene fel számára, mint ahogy eddig hitte. Kiderülhetne például az, hogy akit teletorokkal élményeként kiállított ki, az korántsem volt igazi élmény. Án magára ragasztott-alkalmazott

valamit, amiről azt hitte, hogy ez nem is lehet más, s ha végre megismeri színe magát a gondolkodás, rájön hogy amit eddig úgy tekintett, mint ahogy tekintett, tulajdonképpen nem is az a megbizonyosodás, meggyőződés alapult, hanem más. Hirtelen felsejlik valami abból, hogy egy bizonyos értelemben nem is az a letélt éle nem is abban az identitásban, amely indította az igazi érvényesítést. Minderre nem járhat addig, amíg el nem határozza, hogy miért pedig leírta egyedül az ő gondolja ezeket. Nos, ha megismeri a gyökereit, erről jár a napló. Naplót írni nem az a cél, hogy dokumentálja a gondolatokat, a rágalmazásnak itt nem dokumentatív szerepe van. Az írás szellemi tevékenység, magához hatékony értelmezési tevékenység, mint ahogy erre a hermeneutikusok is rávilágítottak. A gondolatok megformálóak, alakot, megfogalmazást nyernek és a további értelmezés alapjává szolgálnak. Egyre előbb és előbb, vagyis egyre mélyebben jut az ember, amíg egy-egy problémában egyszerűen kezdi látni.

Az imagináció rendezésével abban a fázisban, hogy amint rámutattunk az imagináció nyelvi jellegére az elmúlt tanulmányban - a mindennapi értelemben értett nyelv és az imagináció tartalmi egyaránt egy textualitás, egy szövegesség bolygót hordozó és amint szavakból az írás megírja a megváltást, minden ember öngyógyítja meg sorsát az imagináció tartalmaiból. Egy, gondolom, a forgatókönyv gondolata is inkább érthető.

A napló nem tartozik más szemlélyekre, vagyis nem mások által elolvasásra íródik. Más akkor, ha bizonyos írt és feldolgozott által éppen az valakinek a szándéka, hogy naplója alapjában megveten. Ilyent is lehet, de a metafizikai szemlélyes naplónak nem ez az elsődleges célja.

Az elsődleges cél imaginációnk feltérképezése, rejtett forgatókönyveink leleplezése, ennek megfelelően pedig egy tudatosabb, tisztább élettrend tervezésének hatékony lehetősége.